

مقطع تحصیلی: کاردانی رشنه: عکاسی.....ترم: دوم..سال تحصیلی: ۱۳۹۸-۱۳۹۹
نام درس: عکس و رسانه نام و نام خانوادگی مدرس: دکتر قادر باستانی
آدرس email مدرس: bastaniweb@yahoo.com..تلفن همراه مدرس: ۰۹۱۲۱۰۱۶۳۷۸

جزوه درس: عکس و رسانه مربوط به هفته اول
text: دارد voice: ندارد power point: ندارد
تلفن همراه مدیر گروه: ۰۹۱۲۴۰۵۸۷۲۰

عکس و رسانه

جلسه اول

عکاسی خبری یا فتوژورنالیسم (به فرانسوی: photojournalisme) به عکس‌هایی گفته می‌شود که پیام و هدف اصلی آن‌ها خبررسانی است، و آنگونه که کارشناسان رسانه آن را تعریف می‌کنند؛ عکاسان خبری، همان نویسندگان مقاله و مخبران خبر به وسیلهٔ تصویر یا همان عکس هستند.

سه تعریف رایج درباره عکاسی خبری وجود دارد:

هنری است که برای قصه‌گویی عکاسانه به کار گرفته می‌شود تا زندگی را مستند کند. پدیده‌ای جهانی است و به همه مربوط است و از محدودیت‌های زبانی و فرهنگی عبور می‌کند. فتوژورنالیسم ما را به عکس‌هایی ارجاع می‌دهد که یک داستان را بیان می‌کند؛ مثل عکس‌هایی که در رسانه‌های خبری می‌بینیم یا مجلات، گاه‌نامه‌ها یا هفته‌نامه‌ها. این عکس‌ها می‌تواند دربر گیرندهٔ عکاسی مستند، عکاسی تبلیغاتی، عکاسی در صحنه، عکاسی ورزشی، زندگی جاری، علائق انسانی و به تصویر کشیدن شیوه معاصر و رایج زندگی باشد. اما نکتهٔ مهم در این بخش این است که در فتوژورنالیسم روایت عکس مقدم بر قضاوت است، یعنی باید عکس، دیگران را به قضاوت بکشد، پس لازم است به عکاسان خبری گفته شود: سعی نکنید قضاوت خود را به عکس القا کنید. در فتوژورنالیسم، عنوان یا مضمون مقدم بر عکس است و باید به مخاطبان و بینندگان و کسانی که داوری می‌کنند کمک کند تا خودشان داستان یا ماجرا را کشف کنند.

ژورنالیسمی است که داستانی را از طریق تصاویر بیان می‌کند. می‌توان این‌طور برداشت کرد که در ذهن غربی‌ها، فتوژورنالیسم تک‌فریم نیست؛ به همین دلیل است که همیشه یک فیشر یا گزارش تصویری جداگانه دارند و یک تک‌فریم؛ که تک‌فریم در واقع اوج گزارش تصویری است. تعریف آخری که از فتوژورنالیسم می‌توان عنوان کرد این است که گفته شود:

شکلی ویژه از ژورنالیسم است که تصاویری را خلق می‌کند تا داستانی خبری را بازگو کند؛ هرچند معمولاً این‌طور فهم می‌کنند که اصل بر تک‌فریم است، در حالی که این‌طور نیست. در حالت عام‌تر هم به مطالب بسیار مهم و جدی که عکاسی شده‌است گفته می‌شود.

تاریخچه ای از عکاسی خبری

عکس، شیوه ای را که بسیاری از فرهنگ‌ها در سراسر جهان به وسیله ای آن جهان خود را درک و یاد می‌گیرند را تحت تاثیر قرار داده است.

یکی از رشته‌های اصلی که برای این نمونه معروف است، عکاسی خبری می‌باشد.

عکاسی خبری، استفاده از عکس در ارتباط با گزارش اخبار در رسانه مانند روزنامه‌های چاپی، مجلات، اخبار تلویزیونی و گزارش‌های اینترنتی می‌باشد.

ترکیب عکسها در گزارش‌های خبری بسیار فراگیر است، بطوریکه یک داستان بدون عکس برای مخاطبان معاصر ناقص است، مثل این است که فقط نصف داستان به آنها گفته شود.

مخاطبان نیز بسته به عکاسان خبری دارند که برای آنها عکسهایی را فراهم کنند که آنها را قادر به احساس نزدیکی با وقایع دور از دسترس کنند و در مورد اون وقایع، آموزش نیز ببینند.

عکاسی خبری، بین خود و سایر اشکال عکاسی حرفه ای با وفاداری به اصول خبری و روزنامه نگاری، فاصله ایجاد میکند که این اصول اعم از :

به موقع بودن

دقت

بیان منصفانه رویدادها

وقایع گزارش شده

پاسخگویی به عموم

درحالیکه، عکاس مجالس ممکن است یک رویداد واقعی را مستند سازی کند و مسئولیت او در این کار، تنها نسبت به مشتری و ارائه ی کاریست که مشتری میخواهد ببیند.
از طرفی دیگر، مسئولیت یک روزنامه نگار بمنظور تامین نیازهای عکاسی نیست، بلکه او باید اخباری دقیق را به عموم مردم ارائه دهد.

علاوه بر دقت، عکاس خبری باید مراقب باشد تا بخش های مهمی از رویدادها که عکسبرداری میشود را از قلم نیندازد. عکسی از یک آشوبگر که پنجره ی مغازه ای را میشکند در ظاهر تنها یک جرم انفرادیست، در صورتیکه اگر عکاس خبری انرا در قالب یک رویداد اجتماعی بزرگتر نشان دهد، مفهوم کارش فراتر از یک عمل فردیست.

تکنولوژی و عکاسی خبری

بخش وسیعی از پیدایش عکاسی خبری، همراه با مسیر کنونی آن، بسته به پیشرفت تکنولوژی دوربینها دارد. همزمان با جنگ جهانی اول در اواسط قرن نوزدهم، عکاسان از تکنولوژی جدید دوربین جعبه ای برای ثبت تصاویر سربازان انگلیسی در میدان جنگ استفاده میکردند.

اگرچه، استفاده متداول دوربینها به عنوان وسیله ای برای گزارش های خبری، تا زمان پیدایش دوربین های کوچکتر و قابل حمل که از نگاتیو فیلم قابل انعطاف برای ثبت تصاویر استفاده میکردند، وجود نداشت. معرفی دوربین Leica در سال ۱۹۳۰، حرکت با جریان همراه دوربین و عکسبرداری از رویداد مورد نظر تا زمانی که آشکار است را ممکن ساخت.

قابل توجه مدرسین محترم : حداقل ۴ صفحه در هر هفته برای ارایه محتوای درس و یک صفحه برای خلاصه درس و نمونه سولات در نظر گرفته شود.

عکاسی خبری در عصر حاضر

روزنامه‌ها به سرعت از امکان قابلیت حمل استفاده کردند و رسانه‌هایی مثل Life، Sports Illustrated و The Daily Mirror با تصاویر به هنگام و جدید از موارد مورد علاقه‌ی مخاطبانشان، شهرت خود را بیشتر کردند. در اولین عصر طلایی عکاسی خبری که از سال ۱۹۳۰ تا ۱۹۵۰ طول کشید، عکاسانی مانند Robert Capa و Alfered Eistenstaedt، افرادی ماندگار برای مخاطبان اخبار عمومی شدند. بعدها Capa به همراه سه عکاس خبر دیگری، برای پایه‌گذاری سازمان Magnum اقدام کرد که از عکاسان خبری حمایت میکرد و به منظور بدست آوردن حق انتشار تصاویرشان، با آنها مذاکره میکرد.

در اواخر دهه ۱۹۷۰، اهمیت فرهنگی عکاسی خبری توسط دنیای هنری تشخیص داده شد و عکاسان خبری در موزه‌ها و گالری‌ها، نمایش و بازنگری داشتند. عکاسان خبری همچون Dan McCullin، در بازنگری در کل کشور، توجه زیادی را به خود جلب کردند. امروزه، بیشتر موزه‌های بزرگ، سالیانه یکبار یا بیشتر را به عکاسان خبری و عکاسان مستند ساز برای اجرای نمایش اختصاص میدهند.

معرفی دوربین های دیجیتال

با معرفی دوربین های دیجیتال، عکاسی خبری ظرفیت خود را بمیزان بسیار زیادی برای گزارش لحظه به لحظه ی اخبار از سراسر جهان، افزایش داد. تراشه های دیجیتال، محدودیتی برای نمایش بر روی یک حلقه فیلم ندارند، بلکه میتوانند بیش از هزار تصویر را ذخیره کنند و همچنین نسبت به ایکس-ری در فرودگاه ها و قرار گرفتن در معرض نور نیز حساس نیستند.

عکاس خبری با استفاده از اتصال بی سیم اینترنت میتواند تصاویر را تنها در چند ثانیه پس از عکسبرداری برای ویرایشگر خود ارسال کند.

بعنوان یک رسانه، عکس دیجیتال، فضایی جدید را برای گردآوری اخبار گشوده است و فضای خبری از خبرنامه های کوچک که خود اخبار را منتشر میکردند، به وبلاگ های متصل به اینترنت تبدیل شده است. این فضاها ی جدید به معنی افزایش داد و ستد و یک گام همراه با شتاب برای انتقال اخبار از طریق تصاویر وابسته به عکاسی است.

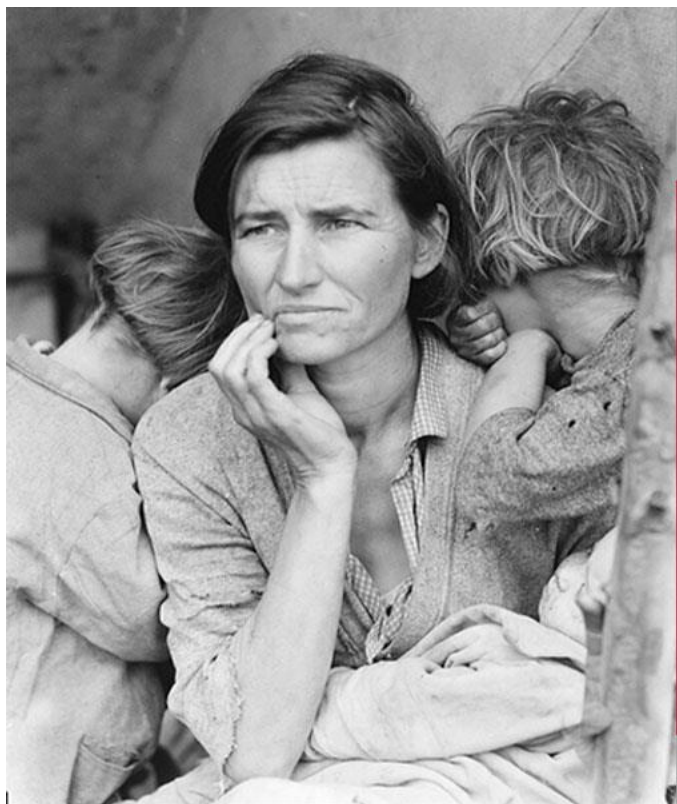
عکس های معروف جهان :

این عکس برنده جایزه پولیتزر شد و پس از انتشار، بلافاصله نگاه عموم به جنگ ویتنام را تغییر داد. تصویر به صورت ضربتی و فوری گرفته شده بود و زمینه کمی ناپیدا بود؛ اعتقاد بر این بود که مردی که به ضرب گلوله کشته شد، رهبر یک گروه ستیزه جویانی بود که غیرنظامیان غیر مسلح را کشته بود. این عکس، خشونت جنگ را نشان می داد.

در آن زمان، نظر عموم مردم در طول جنگ ویتنام تغییر کرد که بخشی از این تغییر، به لطف تصاویر ثبت شده از آنچه که اتفاق می افتاد، ایجاد شد.

یکی دیگر از مشهورترین عکس های قرن بیستم، عکس "مرد تانکی" است که کشمکش بین قدرت و ظلم را نشان می دهد. پنج عکاس مختلف این عکس را گرفتند، اما استوارت فرانکلین این تصویر را در تلویزیون و روزنامه ها و مجلات جهان پخش کرد. فرانکلین، فیلم عکس را به صورت قاچاقی و با جاسازی در جعبه چای به خارج از کشور فرستاد. گرچه هیچ کس نتوانست هویت واقعی آن مرد تانکی را بشناسد، اما این عکس، نشان می دهد که چقدر یک مرد در حال اعتراض، می تواند مهم باشد. در آن زمان، تصاویر ثبت شده از تظاهرات میدان تیانانمن موجب علاقه شدید به چین شد و تأثیر زیادی بر رویدادهای جهانی داشت.

یکی از معروف ترین عکس های معروف جهان در تاریخ آمریکا در طول رکود دهه ۱۹۳۰ ثبت شده بود. اداره اسکان مجدد، یک برنامه جدید تحت فرماندهی فرانکلین روزولت، برای اسکان هزاران خانواده متضرر از تحولات دولتی تدوین کرد. دوروثا لانگ توسط دولت برای عکاسی از شرایط مردم در دوره رکود اقتصادی، استخدام شد. عکس معروف او، “مادر مهاجر” است که واقعیت های سخت یک خانواده روستایی در کالیفرنیا را نشان می دهد. این تصویر برای بسیاری از افراد در دوره رکود اقتصادی بود و به برنامه ها کمک کرد تا سریعاً به مزرعه داران در سراسر کشور رسیدگی نمایند.

لانگ در یک مصاحبه در سال ۱۹۶۰، تجربه خود از عکاسی را اینگونه توصیف کرد: من مادر گرسنه و ناامیدی را دیدم که مانند یک آهنربا من را به سوی خود جذب نمود. من یادم نمی آید که چگونه دلیل حضورم و عکاسی را به او توضیح دادم، اما یادم هست که او هیچ سوالی از من نپرسید. من پنج بار از همان زاویه عکس گرفتم. من درباره اسم و یا گذشته اش را چیزی نپرسیدم. اما او سنش را به من گفت، او سی و دو سال داشت. او گفت که آنها بر روی علف های یخ زده زمین های اطراف و پرندگانی که کودکان کشته بودند، زندگی می کردند. او لاستیک های ماشینش را برای خرید غذا فروخته بود. او آنجا نشسته بود و به بچه هایش نگاه می کرد و انگار می دانست که تصاویر من ممکن است به او کمک کند و به همین دلیل او نیز به من کمک کرد و اجازه عکاسی را داد. در واقع یک نوع شباهت و تساوی در این دو کار وجود داشت.

قابل توجه مدرسین محترم : حداقل ۴ صفحه در هر هفته برای ارایه محتوای درس و یک صفحه برای خلاصه درس و نمونه سولات در نظر گرفته شود.